

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **İçişleri Bakanı Ali YERLİKAYA** tarafından Anayasa'nın 98'nci ve İçtüzüğü'nün 99'ncü maddeleri gereğince yazılı olarak yanıtlandırılmasını arz ederim.

Dr. Heval BOZDAĞ

Ağrı Milletvekili

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde görev yapan Saliha Ozan, hakkında “eşe karşı tehdit”, “hakaret” ve “uzaklaştırma ihlali” gibi sabıkaları bulunan, boşanma aşamasında olduğu erkek tarafından vahşice katledilmiştir. Failin, koruma kararını ihlal etmesine rağmen devletin herhangi bir etkili müdahalede bulunmaması, yalnızca Saliha'nın yaşam hakkının korunamamasıyla sonuçlanmamış, aynı zamanda failin olay sonrası intihar etmesiyle birlikte adaletin tecellisini de imkânsız hâle getirmiştir.

Bu olay, ne yazık ki istisnai bir vaka değildir. Kadın cinayetlerine dair birçok örnekte faillerin daha önce benzer suçlardan sabıkalı oldukları, kadınlar tarafından defalarca şikâyet edildikleri, haklarında uzaklaştırma kararları alındığı ancak bu kararların takibinin yapılmadığı bilinmektedir. Saliha Ozan da tıpkı daha önce katledilen onlarca kadın gibi, devletin koruyucu mekanizmalarına başvurmuş; ancak İçişleri Bakanlığı'na bağlı kolluk güçlerinin yeterli ve etkili önlem almaması nedeniyle hayatını kaybetmiştir.

6284 sayılı Kanun'a göre, şiddet faillerinin karakol ve jandarma tarafından düzenli şekilde denetlenmesi, uzaklaştırma kararlarının ihlali hâlinde derhal müdahale edilmesi ve risk altında olan kadınların güvenliğinin aktif biçimde sağlanması gerekmektedir. Ancak bu olayda görüldüğü üzere, koruma kararları yalnızca kâğıt üzerinde kalmış, etkili bir denetim ve izleme süreci işletilmemiştir.

İçişleri Bakanlığı'nın emniyet ve jandarma birimleri nezdinde, kadınları korumaya dönük uygulamaların neden eksik kaldığı, risk analizi sisteminin neden işlemediği ve daha önce suç kaydı olan faillerin nasıl serbestçe hareket edebildiği kamuoyu nezdinde büyük bir endişe kaynağıdır. Kolluk kuvvetlerinin yükümlülüğü yalnızca kararları tebliğ etmek değil; aynı zamanda kadınların hayatını tehdit eden erkek şiddetine karşı aktif, titiz ve ivedi bir şekilde koruma sağlamaktır.

Saliha Ozan'ın ölümü; bu sorumlulukların yerine getirilmediğini, kolluk güçlerinin caydırıcı ve önleyici bir rol oynamadığını, risk altındaki kadınların hayatlarının her an tehlikede olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Devletin asli görevlerinden biri yurttaşlarının can güvenliğini sağlamaktır. Ancak her yıl yüzlerce kadın gerekli önleyici adımlar atılmadığı için hayatını kaybetmektedir. Kadın cinayetleri münferit değil, sistematik ihmallerin ve politik tercihlerin sonucudur. Kamu kurumları ise bu sonuçlardan doğrudan sorumludur.

Bu bağlamda, İçişleri Bakanlığı'nın şiddet vakalarına yönelik sorumluluğunu yerine getirip getirmediği, koruma kararlarının denetimi, kolluk kuvvetlerinin etkinliği ve faillerin takibine ilişkin süreçlerin neden yetersiz kaldığı kamuoyuna açıklanmalı ve gerekli adımlar bir an önce atılmalıdır.

Bu bağlamda;

1. TBMM personeli olarak çalışan Saliha Ozan, boşanma aşamasında olduğu erkek tarafından defalarca tehdit edilmiştir. Fail erkeğe uzaklaştırma kararı verildiği halde İçişleri Bakanlığı tarafından bu koruma kararları etkin bir şekilde takip edilmiş midir?
2. Saliha Ozan hakkında verilen uzaklaştırma/koruma kararları kaç kez yenilenmiştir? Fail hakkında bilinen uzaklaştırma ihlallerine rağmen neden daha güçlü bir koruma uygulanmamıştır?
3. İçişleri Bakanlığı'na bağlı kolluk kuvvetleri bu koruma kararlarını fiilen nasıl uygulamıştır? Örneğin; elektronik kelepçe, devriye kontrolü, iletişim takibi gibi yöntemler kullanılmış mıdır?

4. Koruma tedbiri alındığı halde göz göre göre Saliha Ozan'ın katledilmesinde ihmali ve sorumluluğu bulunan kamu görevlileri hakkında inceleme ve soruşturma başlatacak mısınız?
5. 2025 yılında uzaklaştırma kararı olup katledilen kadın sayısı kaçtır?
6. Koruma kararlarına rağmen katledilen kadınların sayısı son 5 yılda nasıl bir seyir izlemiştir?
7. İçişleri Bakanlığı, elektronik kelepçe uygulamasını neden yaygınlaştırmamaktadır? Saliha Ozan vakasında bu yöntem neden kullanılmamıştır?
8. Kadınlara yönelik şiddet suçlarında sabıkalı kişiler için öngörülen denetimli serbestlik ve takip sistemleri etkin biçimde uygulanmakta mıdır?
9. ALO 183 veya KADES uygulamalarına gelen çağrılardan kaç tanesi doğrudan fiziksel şiddet öncesi müdahale ile sonuçlanmıştır?
10. Bakanlık olarak, kadın cinayetlerini önlemeye yönelik sahaya dönük yeni bir eylem planınız bulunmakta mıdır?